

ת"פ 37494/07/14 - מדינת ישראל נגד תייסיר חסארמה

בית משפט השלום בעכו

15 מאי 2016

ת"פ 37494-07-14 מדינת ישראל נ' חסארמה

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

תייסיר חסארמה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מונא מנסור

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד סרור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בהכנת וקיום פנקסי חשבונות כוזבים, עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן - "פקודת מס הכנסה"), וכן בשימוש במרמה, בערמה ובתחבולה בכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם מונה תשעה אישומים אשר מייחסים לו ביצוע העבירות הנ"ל בשנות המס 2007-2011. על פי עובדות כתב האישום, בשנות המס 2007-2011 ביצע הנאשם עבודות בנייה ושיפוצים וכן סיפק פועלים לחברות שונות, ובגין עבודות אלו קיבל הכנסה כוללת בסך של 5,815,835 ₪, אולם לא הגיש דו"חות לפקיד השומה ולא שילם מס בגין הכנסות אלו.

כמו כן, בין השנים 2007-2010, מכר הנאשם לאחר חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של 1,013,027 ₪, על מנת שהאחרון יכלול חשבוניות אלו בספריו ובכך יפחית את הכנסתו החייבת שלא כדין ויתחמק מתשלום מס.

עמוד 1

סך כל השמטת ההכנסה שבגינה לא שולם מס עומדת על סך של 6,828,862 ₪.

תמצית טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, על אורך התקופה שבמהלכה בוצעו העבירות, על השפעתן המזיקה על קופת המדינה ועל הכלכלה בכלל, ועל נסיבות ביצוען אשר נבעו מתאוות בצע גרידא.

מתחם העונש ההולם לפי עמדת המאשימה עומד על 24-48 חודשי מאסר בפועל, כאשר העונש המתאים בנסיבותיו של המקרה עומד לדידה על הרף העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה וקנס כספי.

לעומת זאת, הסנגור ביקש להקל עם הנאשם. בראש ובראשונה הפנה הסנגור לעובדה כי מיד לאחר תיקון כתב האישום הנאשם פעל נמרצות על מנת להסיר את המחדל, ולאחרונה (בחודש 2/2016) אף הגיע להסדר עם פקיד השומה בנוגע לתשלום המס המתחייב ממנו. בגדר זאת התחייב הנאשם לשלם לפקיד השומה סכום של 330,000 ₪ (קרן) בחלוקה ל-10 תשלומים של 34,000 ₪ כל אחד (כולל ריבית), ונכון להיום הספיק הנאשם לשלם שלושה תשלומים בסכום כולל של 102,000 ₪.

כמו כן הפנה הסנגור לעובדה כי לנאשם אין כל עבר פלילי, וכי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום (שכלל טעות מסוימת שהמאשימה ביקשה לתקנה), ובכך חסך זמן ומשאבים רבים שהיו כרוכים בשמיעת התיק.

לבסוף, הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, בהיותו נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים הסמוכים על שולחנו, והמטפל באביו הקשיש שנמצא במצב סיעודי ותלוי בזולת בחיי היומיום.

שני הצדדים הפנו את בית המשפט לפסיקה רלוונטית על מנת לתמוך בעמדתם בנוגע לרמת הענישה הנוהגת.

דין:

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים החברתיים המתייחסים לחוסנו של המשק הכלכלי והשוויון בנשיאת נטל המס המשמש למימון צורכי החברה ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות.

בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אפנה תחילה לעובדה כי הנאשם ביצע את מעשיו משך שנים, משנת 2007 ועד לשנת 2011. מדובר בנתון אשר מלמד על חומרת מעשיו של הנאשם ועל העדר מורא שלו מהחוק, משום שלא מדובר במעידה חד-פעמית אלא במעשים חוזרים ונשנים לאורך תקופה של חמש שנים שבמהלכן לא חשש שמא ייתפס בשל מעשיו, כאשר ברור כי המטרה שעמדה מאחוריהם היא בצע כסף לשמו.

יתרה מזאת, ברי כי מעשי הנאשם דורשים מחשבה ותכנון מוקדם טרם ביצוע כל אחד ואחד מהם משך כל אותה תקופה.

ההיקף הכספי המדובר בכתב האישום המתוקן הוא גדול מאוד ועומד על 6,828,862 ₪. יחד עם זאת, יש להבהיר כי אין זה סכום המס שהנאשם השתמט מתשלומו, שכן ברי כי סכום המס המתחייב ממנו הוא קטן בהרבה, ולפי ההסדר עם פקיד השומה סכום חוב המס מגיע לסך של 330,000 ₪ (קרן).

הנאשם הורשע בעבירות מס רציניות וכבדות משקל. אולם, הנאשם פעל לתיקון דרכיו בכך שביקש להסיר את המחדל אותו יצר, הגיע להסדר עם פקיד השומה והחל בהחזרת חובו לקופה הציבורית ואף הספיק לשלם שלושה מתוך עשרת התשלומים של חוב המס.

התנהגות זו מלמדת שהנאשם ביקש לחזור לתלם הישר ולהמתיק את הנזקים שגרם לקופה הציבורית ולאינטרס הציבורי.

בנסיבות אלו, ובשים לב לפסיקה הנוהגת ולפסיקה אליה הופניתי מטעם שני הצדדים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשים. ויובהר בהקשר זה, כי הפסיקה אליה הופניתי על ידי המאשימה כללה מתחמי עונש גבוהים יותר, אך זאת משום שמרביתה התייחסה למקרים בהם הנאשמים לא הסירו את המחדל ולא החזירו או לא נקטו בפעולות להחזרת חוב המס המתחייב מהם.

בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אציין את הנתונים הבאים: הנאשם בן 44 שנים, נשוי ואב ל-3 ילדים קטינים. אביו של הנאשם הוא קשיש במצב סיעודי התלוי בזולת בפעולות היומיום, והנאשם מטפל בו ללא הרף.

כיום הנאשם עובד כשכיר, ולטענתו הכנסתו עומדת על שכר מינימום, ואולם הוא לא צירף תלושי שכר להוכחת טענתו.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו. אין ספק שהודאתו חסכה זמן יקר ומשאבים רבים שהיו כרוכים, מן הסתם, בשמיעת ראיות בתשעה אישומים.

כמו כן, נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו לא הייתה רק מהפה לחוץ, אלא התבטאה ביוזמתו להגיע להסדר עם פקיד השומה ועמידתו בתשלומים המתחייבים ממנו עד כה.

בנוסף לכך, הנאשם הינו בן 44 שנים כיום, נעדר כל עבר פלילי, וזאת היא הסתבכותו הראשונה עם החוק. גילו של הנאשם ועברו הנקי מלמדים כי הוא השכיל לנהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי.

העובדה כי הנאשם פעל וממשיך לפעול לתיקון חטאו, שקולה לטעמי לשיקולי שיקום, כך שגם אם ניתן היה לסבור כי הרף התחתון של העונש ההולם הוא יותר ממה שציינתי, הרי שהעובדה כי הנאשם החל כבר לשקם את עצמו

מצדיקה לטעמי סטייה לקולה מהמתחם.

לסיום, בעבירות פיסקליות שהמניע מאחורי ביצוען הוא בדרך כלל כספי, כפי שהוא במקרה דנן, הענישה ההולמת והמתאימה אמורה לכלול רכיב קנס משמעותי על מנת לאיין את התועלת מאחורי ביצוען של עבירות מסוג זה.

בהתייחס למכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות בעמותת יד עזרא ושולמית בכרמיאל, כאמור בחוות הדעת שהוגשה לתיק.

על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה בטבריה ביום 15.9.2016 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הנאשם מוזהר בזאת, כי מדובר בתנאי עבודה קפדניים וכל חריגה מהם תביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, ויורשע בגינה.

3. קנס בסך של 50,000 ₪ או 250 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, בסך של 5,000 ₪ כל תשלום, וזאת החל מיום 20.9.16 ובכל 20 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מידי של יתרת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ו, 15/05/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת